

107041

Národní památkový ústav

Došlo: 2023-06-05 11:07:16

Č. j.: **NPU-310/47777/2023**

Listů: 10 Příloh: 0

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 30.5.23

za správnost:

V Praze dne 14. 4. 2023
Č. j. MK 25501/2023 OPP
Sp. zn. MK-S 4059/2018 OPP
Vyřizuje: PhDr. Jiří Slavík

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, **prohlašuje** soubor "*secesní dvojvila rodiny Krondlových*", ulice Krondlova 517/20 a Krondlova 518/22, vše k. ú. Žabovřesky, město Brno, okres Brno - město, Jihomoravský kraj, za kulturní památku (dříve tzv. pozdní zápis kulturní památky s rejstř. č. ÚSKP ČR: 48448/7-7764). Dotčený soubor se skládá z pozemku p. č. 4430, k. ú. Žabovřesky, jehož součástí je stavba č. p. 517 a z navazujícího pozemku zahrady p. č. 4431, k. ú. Žabovřesky, jehož součástí je zejména uliční oplocení, dále se předmětná kulturní památka skládá z pozemku p. č. 4428, k. ú. Žabovřesky, jehož součástí je stavba č. p. 518 a z navazujícího pozemku zahrady p. č. 4429, k. ú. Žabovřesky, jehož součástí je zejména uliční oplocení.

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení:

a dále

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je příloha s orientačním zákresem umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy.

Odůvodnění

V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 157/2019 - 27 ze dne 13. 11. 2020 a vzhledem k nezbytnosti uchovat kontinuitu odborného památkového zájmu, respektive zákonem ustanovenou památkovou ochranu v případě státem dříve evidovaného kulturního dědictví, které administrativně náleží k tzv. pozdně zapsaným kulturním památkám, obdrželo Ministerstvo kultury návrh odborné organizace, Národního památkového ústavu, na prohlášení souboru "*secesní dvojvila rodiny Krondlových*", ulice Krondlova 517/20 a Krondlova 518/22, vše k. ú. Žabovřesky, město Brno, okres Brno - město, Jihomoravský kraj, za kulturní památku (dříve tzv. pozdní zápis kulturní památky s rejstř. č. ÚSKP ČR: 48448/7-7764). Dotčený soubor se skládá z pozemku p. č. 4430, k. ú. Žabovřesky, jehož součástí je stavba č. p. 517 a z navazujícího pozemku zahrady p. č. 4431, k. ú. Žabovřesky, jehož součástí je zejména uliční oplocení, dále se předmětný soubor skládá z pozemku p. č. 4428, k. ú. Žabovřesky, jehož součástí je stavba č. p. 518 a z navazujícího pozemku zahrady p. č. 4429, k. ú. Žabovřesky, jehož součástí je zejména uliční oplocení. **V době Ministerstvem kultury zahajovaného správního řízení byla stavba č. p. 518 (z ulice levá část secesní dvojvily č. o. 22) ve vlastnictví bytového družstva, které zvažovalo odstranění původního historického objektu za účelem realizace nové developerské bytové výstavby.**

Ve výše uvedeném **doporučujícím** návrhu **Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Brně**, č. j. NPÚ-371/23333/2018 ze dne 21. 3. 2018 je k posuzovanému souboru zmíněno následující:

„[...] Rodinný dvojdům se společnou vnitřní zdí byl postaven mezi léty 1912-13 na ulici Krondlova (původně Mršítkova). Hmota objektu se do ulice otevírá směrem k jihozápadní straně siluetou dvojice úžlabím oddělených sedlových střech se zvalbenými nástavbami štítů, pod nimiž je společně průčelí sjednoceno a akcentováno mocně konkávně vyloženou římsou fabionového tvaru s malířskou výzdobou s opakujícím se florálním motivem. Tektonické členění plochy průčelí a okenních otvorů je však dále již asymetricky rozčleněno do zdánlivě nesourodého hmotového uspořádání. Horní objekt č. o. 20 je akcentován v úrovni 1 NP na pravé straně trojbokou nástavbou arkýřového tvaru, zakomponovaného do představeného, šířeji pojatého zádveří vstupu do objektu s průběžnou stříškou. Niž položený objekt č. o. 22 je na pravé straně prolomen trojbokou hmotou arkýře spínajícího přízemí a patro. Kastlová okna s vnějším - vnitřním otevíráním, s dělenými spodními částmi okenic a nástavců větracích okének, mají subtilní profilaci a geometricky dokreslují celkové výtvarné pojetí průčelí. Dispoziční uspořádání vnitřních částí domu č. o. 20 konvenuje s nejstaršími rámcovými popisy objektu z doby jeho vzniku či úředních popisů. Na hlavní vnitřní obytný prostor v 1NP, rozšířený na jihozápadní straně trojbokým arkýřem do prostoru ulice Krondlovy a na jižní straně bočním obdélným představeným hmotovým přístavkem (původně zimní zahrada?), je vstupy propojen s prostory kuchyně, koupelny a předsíně. Do ní je situován hlavní vstup do domu a současně nástup na vnitřní dřevěné

schodiště, zajišťující vertikální komunikační spojení s dalšími podlažími objektu. Celkový rozvrh domu č. o. 22 v boční i zahradní části svou dimenzí rozvrh předchozího domu č. o. 20 hmotově přesahuje. Hlavní vstup je orientován do boční části na severozápadní straně, na podestu přiloženého jednoramenného schodiště. Zahradní část, jejíž okenní otvory a terasa jsou dokonce zčásti orientovány do bezprostředních prostor vedlejšího objektu, vytváří dojem původně zamýšleného intimně koncipovaného propojení obou budov a pozemků.

Stavba dvojvily byla realizována na parcelách označených původně v situačním plánu Úřednického stavebního družstva v Brně jako pozemky č. V. a VI. Tyto plochy pozemků byly posléze označeny v zápisu pozemkové knihy jako stavební pozemek č. 750, jehož majiteli byli společně **Antonín Krondl a Olga Krondllová** a stavební pozemek č. 751, nacházející se ve společném vlastnictví **Vladimíra Krongla a Mileny Kronglové**. V další dobové stavební dokumentaci je pak pozemek dnešního objektu na ulici Krondllova č. o. 20 veden pod p. č. 1894/3 v k. ú. Žabovřesky. Pozemky ke stavbě byly stavebníky získány od zmíněného Úřednického stavebního družstva v Brně v **květnu roku 1912**. Dvojdoměk měl být podle smlouvy postaven do tří let podle plánů dodaných předem výboru družstva ke schválení. Pro členy družstva, kterými se měli stát **výhradně státní nebo zemští úředníci české národnosti**, byl totiž vydán zvláštní stavební edukační manuál s obecnou proklamací na účelnost a jednoduchost celého díla včetně dispozice i výzdoby fasád. Dokument bývá interpretován jako vymezení se vůči starším brněnským německým vilovým koloniím historizujících a eklektických forem na opačné straně vznikající úřednické čtvrti, tzv. Beamtenheim, ale i v dalších oblastech okolí Brna jako byly Pisárky, část Jundrova, ulice Hlinky, či v Černých Polích.

Podle dochované smlouvy mezi manžely Vladimírem a Milenou Kronglovými a **stavitelem Ludvíkem Němečkem ze Žabovřesk**, měl být postaven rodinný dům na pozemku p. č. 1894/3 (č. o. 20) dle připojených (dnes však ztracených) plánů, jimiž se měla realizace bez odchylky řídit. Dům měl obsahovat v suterénu jednu sklepní místnost, prádelnu a kotelnu. Soklové zdi měly být z lomového kamene kladeného na maltu. V přízemí se měl nacházet 1 pokoj, předsíň, kuchyň, malá komora, koupelna a komora pro služku. Zdivo mělo být cihelné, podlahy tvořil xyloolit; stěny koupelny a kuchyně měly být obloženy z modrých šamotových dlaždic, schodiště do patra pak s obrubou z černých šamotových dlaždic. Záchod měl být splachovací a v koupelně měla být umístěna vana s kohoutkem na studenou a teplou vodu. Okna z modřínového dřeva měla mít svrchní úpravu bílým porcelánovým lakem. Schody do patra byly z dubového dřeva, dveře z borového dřeva měly být natřené shodně jako okna. Dveře hlavní a do zahrady měly být dvoukřídlé; hlavní byly opatřeny ve spodní části mosazným plechem, do zahrady byly prosklené. Veranda zděná s velkými okny zasklenými obdélníkovými tabulkami. Polozasklené měly být dveře z předsíně do kuchyně (čiré) a z předsíně do pokoje (mléčné). První patro mělo být rozděleno na dva pokoje. Fasáda s kamenným soklem měla být do výše oken opatřena hladkou vápennou omítkou, jež měla být rovněž pod střechou a po stranách domu. V přízemním pokoji měly být kamna. Cena za realizovanou stavbu byla stanovena na 10 000 korun.

Podle dochovaného zákresu vodovodní přípojky z roku 1924 mělo být připojení vedeno z ulice Krondllova místem dnešního hlavního vstupu do objektu č. o. 20. Nejpozději v tomto období tak mohlo dojít k nahrazení mramorových dlaždic v místech plasticky komponovaného zádveří. Původnost dnešního umístění hlavního vstupu do této části domu je ovšem diskutabilní, a to nejen z důvodu krátkého vnějšího schodiště, upraveného podle použitého stavebního materiálu v poslední třetině 20. století. Podle smlouvy o stavbě se stavitelem Němečkem totiž mělo dojít k jediné změně oproti vypracované plánové

dokumentaci, a to přesunu hlavního vstupu do objektu dle na plánu naznačeného označení. Současné zádveří v průčelí domu tak mohlo spíše tvořit na plánu původně jakousi mělkou lodžii. Řešení hlavního vstupu do objektu přímým vložím do průčelí by bylo v období před I. světovou válkou spíše výjimečným, zvláště s ohledem na blízkost přístupové komunikace a plastickou mělkost vnějšího zádveří. Další dochované doklady ukazují rovněž na stavební opravy po skončení 2. světové války. Objekt č. o. 20 dále prošel v nedávné době důkladnou stavební rehabilitací, respektující do velké míry původní vzhled domu včetně linkrustové omítky a obnovy květinového ornamentu.

Prostor severozápadního úpatí Kraví hory (něm. Kuhberge) se počal proměňovat zásluhou zalesňovacích snah od 70. let 19. století, kdy zde nad Kamenným Mlýnem a obcí Žabovřesky vznikala tzv. Císařský les (Kaiserwald, později od 1918 Wilsonův les). V příměstské brněnské obci Žabovřesky, zachovávající si ve svém jádru venkovský ráz, se od roku 1906 nacházela vlastní vila architekta Dušana Jurkoviče, zbudovaná v intencích snah o propojení domácí lidové kultury a aktuálních trendů britské moderny a dozrívajících principů středoevropské secese. Ukázková stavba pokusu o větší kolonii rodinných domů, umístěných mimo městskou aglomeraci a s výrazným vztahem k přírodnímu rámci zdejšího okolí, byla na vymezených pozemcích následována spíše pozvolna. Od roku 1911 se však ve vidlicové výseči katastrálního území obce Žabovřesky, podél ulice Janova Zmola (dnes ul. Zeleného), a později ulic Tichého (původně Merhautova), Krondlova (původně Mrštíkova) a Foustkova (původně Bezručova), začala rozvíjet výstavba rodinných domů tzv. České úřednické čtvrti. Zdejší domky měly dle záměrů v roce 1908 založeného družstva být „jednoduché, aby se nezdály ničím, než skutečně jsou“. Vznik kolonie byl chápán jako protiváha rozvoje novorenesančních a secesních vil tzv. Německé úřednické čtvrti (Beamtenheim), které do roku 1909 vytvořily pozoruhodnou konzistentní zástavbu kolem ulic Všetickovy, Jiřikovského, Zachovy a přilehlé části ulice Tvrdého na jihovýchodní straně Žlutého kopce v návaznosti na ulice Údolní a Úvoz. V obou případech se ale jednalo o kolonie rodinných domů a vil, inspirovaných volně anglickým typem zahradních měst, jejíž obyvatelé se hlásili k propagaci zdravého životního stylu a pobytu v přírodě a jejichž preference v bydlení se ztotožňovaly s rozmáhající se střední společenskou vrstvou počátku 20. století.

Ve věci určení dosud neznámého tvůrce předmětné originální vilové architektury přichází v době před I. světovou válkou do úvahy pouze několik architektů navrhujících v rámci města Brna a jeho okolí stavby pro české a slovanské prostředí. Většina z nich se přitom ještě v této době snažila tvořit pro obě strany již národnostně výrazně vyhraněné společnosti. Patrně prvním, který zde tvořil již od 90. let 19. století, byl Antonín Tebich, jehož tvorba se však ve své stylové poloze pohybovala ještě v rámci historizujících forem. Dalšími pak byli Vladimír Fišer, Dušan Jurkovič, Antonín Blažek, Valentin Hrdlička a kolem roku 1910 také Bohumír Čermák. Podle doporučení Úřednického družstva, se měli stavebníci zástavby rodinných domů v České úřednické čtvrti obracet na architekty Valentina Hrdličku a (Gustava?) Papeže a dále stavitele Němečka a Hrdinu ze Žabovřesk. Jako možný autor plánů zmiňovaných ve smlouvě se stavitelem Němečkem, by přitom mohl být také architekt Vladimír Fischer (1870-1947), úzce napojený na společenství kolem Cyrillo-Methodějské záložny. Syn stavitele z Holešova vystudoval architekturu na c. k. České vysoké škole technické v Praze a poté praktikoval u stavitele Novotného v Praze a dále v ateliérech Emila von Förstera a Fellner & Helmer ve Vídni. Od roku 1901 pracoval na Prezidiu Moravského místodržitelství v Brně. Jeho bohatá projekční činnost je typická velkou šíří záběru i určitou slohovou nevyhraněností v používání jednotlivých stavebních a zejména stylových forem, v rámci nichž přechází od historizujících stylů přes neoklasicismus

až po mnohdy překvapivě modernistická řešení. Mezi lety 1910-1914 je jeho tvorba v Brně typická členitým, často až bizarním vzhledem a propojováním různých stavebních forem. Jako nepřímé spojení s jeho projektem Cyrillo-Methodějské záložny by mohlo být rovněž využití xylolitu (formy marmolea) na úpravu podlah.

Dvojvila na ulici Kronldova 20-22 je ojedinělým dokladem originálního propojení architektonických idejí, spojujících v závěru období historizujících slohů a secese principy moderny, britské kompozice rodinného domu a prvky slovansky orientovaného lidového stavitelství. Jedná se o ojediněle dochovaný originální stavební komplex dvojvily, jejíž architektonickou a památkovou hodnotu by jakákoli zásadní stavební proměna zásadně poškodila [v době správním orgánem zahajovaného řízení byla stavba č. p. 518 (z ulice levá část secesní dvojvily č. o. 22) ve vlastnictví bytového družstva, které zvažovalo odstranění původního historického objektu za účelem realizace nové developerské bytové výstavby – pozn. Ministerstva kultury].

Vzhledem k výše uvedenému podává Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Brně návrh na prohlášení výše uvedené dvojvily se zahradami za kulturní památku.

Krajský úřad Jihomoravského kraje, úsek státní památkové péče, ve svém vyjádření č. j. JMK 54154/2018 ze dne 21. 5. 2018 prohlášení předmětného souboru secesní dvojvily Kronldova 517/20 a Kronldova 518/22 v Brně - Žabovřeskách za kulturní památku rovněž **doporučil**:

„[...] Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor kultury a památkové péče, obdržel vaši žádost o vyjádření k návrhu na prohlášení souboru „secesní dvojvila Kronldova 517/20 a Kronldova 517/22“, s pozemky p. č. 4428, p. č. 4429, p. č. 4430 a p. č. 4431, vše v k. ú. Žabovřesky, město Brno, okres Brno - město, Jihomoravský kraj, za kulturní památku.

Originální stavba moderny secesního výrazu s odkazy na britskou architekturu byla pro své mimořádné hodnoty zapsána do Ústředního seznamu kulturních památek (pouze průčelí). Protože se jedná o tzv. pozdní zápis, tedy formální nedostatky v zápisu za kulturní památku a nedošlo k žádným podstatným změnám či významné ztrátě kulturně historických hodnot objektu, Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor kultury a památkové péče, doporučuje doprohlášení výše uvedeného souboru dvojvily za kulturní památku.

Dovolujeme si upozornit na skutečnost, že po obdržení vaší žádosti o vyjádření byli Krajským úřadem Jihomoravského kraje, odborem kultury a památkové péče, osloveni oba vlastníci objektu s žádostí o jeho zpřístupnění. Na výzvu o spolupráci ani jeden z vlastníků nereagoval, proto nebylo možno posoudit míru zachovalosti interiérů dvojvily [dne 8. 11. 2021 proběhlo dodatečné ohledání exteriéru a interiéru dvojvily za účasti Ministerstva kultury, Národního památkového ústavu a úseku státní památkové péče Krajského úřadu Jihomoravského kraje – pozn. Ministerstva kultury].“

Magistrát města Brna, úsek státní památkové péče, jako příslušný správní orgán památkové péče, ve svém dopise č. j. MMB/0155833/2018/K/mk ze dne 16. 5. 2018 **shledal** pro opětovné prohlášení souboru "secesní dvojvila Kronldova 517/20 a Kronldova 518/22",

vše k. ú. Žabovřesky, město Brno, okres Brno - město, Jihomoravský kraj, za kulturní památku **přetrvávající zákonný důvod:**

„[...] Průčelí předmětného dvojdomu Krondlova 20/22 v Brně Žabovřeskách, postaveného v letech 1912–1913, je vedeno v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod r. č. 48448/7-7764, současně se dvojdom nachází na území ochranného pásma Městské památkové rezervace Brno ustanoveném rozhodnutím Odboru kultury NVmB č. j. kult/402/90/sev. ze dne 6. 4. 1990.

V návrhu na prohlášení celého souboru za kulturní památku, vypracovaném NPÚ ÚOP v Brně pod č. j. NPÚ-371/23333/2018 dne 21. 3. 2018 je kromě popisu objektu uvedeno, že dvojvila je ojedinelým dokladem originálního propojení architektonických idejí, spojujících období historizujících slohů a secese s principy moderny, britské kompozice rodinného domu a prvky slovansky orientovaného lidového stavitelství. Jedná se o ojedinele dochovaný originální stavební komplex dvojvily, jejíž architektonickou a památkovou hodnotu by jakákoli zásadní stavební proměna zásadně poškodila [v době správním orgánem zahajovaného řízení byla stavba č. p. 518 (z ulice levá část secesní dvojvily č. o. 22) ve vlastnictví bytového družstva, které zvažovalo odstranění původního historického objektu za účelem realizace nové developerské bytové výstavby – pozn. Ministerstva kultury].

Před vydáním stanoviska požádal dne 16. 4. 2018 Odbor kultury a památkové péče KÚ JMK za součinnosti s Odborem památkové péče MMB vlastníky předmětných nemovitostí o umožnění prohlídky na místě. Vzhledem k tomu, že na žádost Odboru kultury a památkové péče KÚ JMK nebylo nijak reagováno a do dnešního dne nebylo posouzení na místě umožněno, nelze se k návrhu blíže vyjádřit [dne 8. 11. 2021 proběhlo dodatečné ohledání exteriéru a interiéru dvojvily za účasti Ministerstva kultury, Národního památkového ústavu a úseku státní památkové péče Krajského úřadu Jihomoravského kraje, přičemž zástupce úseku státní památkové péče Magistrátu města Brna se tehdy na místo nedostavil – pozn. Ministerstva kultury]. **Lze však konstatovat, že stavebně historické hodnoty, pro které byla průčelí dvojdomu zapsána do Ústředního seznamu kulturních památek ČR (byť se jedná o tzv. pozdní zápis), jsou zřejmé.**

Dne 8. 11. 2021 Ministerstvo kultury uskutečnilo, na základě usnesení č. j. MK 63014/2021 OPP ze dne 5. 10. 2021, **ohledání souboru secesní dvojvily Krondlova 517/20 a Krondlova 518/22 v Brně - Žabovřeskách na místě**, při kterém byla za účasti vlastníka, Ministerstva kultury, Národního památkového ústavu a úseku státní památkové péče Krajského úřadu Jihomoravského kraje **pořízena aktuální fotodokumentace exteriéru a interiéru dotčené nemovitosti**. Aktuální vlastníci v průběhu ministerstvem vedeného správního řízení vykoupili stavbu č. p. 518 (z ulice levá část secesní dvojvily č. o. 22) od developera do svého vlastnictví a tím odvrátili hrozící devastaci domu. Přítomnými zástupci památkové péče bylo shledáno, že u obou objektů probíhá postupná obnova všech dekorativních prvků respektující stylový charakter dvojvily.

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byli o zahájení řízení písemně vyrozuměni vlastníci souboru navrženého na prohlášení za kulturní památku, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jim bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. **Vlastníci této možnosti nevyužili, neboť s prohlášením souboru "secesní**

dvojvila rodiny Krondlových", ulice Krondlova 517/20 a Krondlova 518/22, vše k. ú. Žabovřesky, město Brno, okres Brno - město, Jihomoravský kraj, za kulturní památku **souhlasí**.

Po vyhodnocení všech výše uvedených podkladů dospělo Ministerstvo kultury k následujícímu závěru:

Posuzovaná secesní dvojvila Krondlova 517/20 a Krondlova 518/22 v Brně – Žabovřeskách byla vystavěna přibližně v letech 1912-1913 jako součást nově vznikající středostavovské vilové zástavby tzv. České úřednické čtvrti, jež byla krátce před vypuknutím první světové války rozvržena na způsob zahradního města pod vedením architekta Valentina Hrdličky a situována na jihovýchodě Žabovřesk do klidného předměstského prostředí v těsném sousedství oblíbeného výletního Císařského lesa (lesopark Kaiserwald, později a dnes opět Wilsonův les) jako symbolická protiváha a zároveň urbanistické pokračování nedaleké Německé úřednické čtvrti. Členy družstva zřízeného za účelem výstavby rodinných domů „na zelené louce“ se tehdy mohli stát výhradně státní nebo zemští úředníci české národnosti. Stavebníky výše jmenované dvojvily byli dle archivních dokumentů v případě stavby č. p. 22 brněnský středoškolský profesor, klasický filolog a spolutvůrce české stenografické soustavy *Antonín Krondl (1851–1937)* s chotí *Olgou Krondlovou* roz. *Jiřikovskou* a v případě stavby č. p. 20 jejich syn *Prof. Vladimír Krondl (1878–1948)* s chotí *Milenou Krondlovou* roz. *Sovadinovou*. Vzhledem k tomu, že je původní plánová dokumentace v současnosti nezvěstná, lze se jen domnívat, zda-li je v dochovaných doprovodných stavebních listinách uváděný žabovřeský stavitel *Ludvík Němeček* zároveň autorem působivé architektury, nebo byl v případě realizace posuzované dvojvily pouze staviteltem prováděcím. Některé formální a stylové podobnosti jako kombinovaná struktura různých povrchů průčelí, harmonizovaná asymetrická hmotová kompozice, bobrovková krytina, přítomnost dekorativní stylizované secesní výmalby průčelí, dobově typický rastr členění okenních výplní osazených v líci zdiva a další užité zmalebnější prvky jsou v tomto případě velmi blízké některým realizacím v Brně působícího všestranného architekta *Vladimíra Fischera (1870-1947)*. V této souvislosti je však zároveň třeba mít na paměti, že je tato kultivovaná estetizující poloha kolem roku 1910 obecně hojně rozšířena a oblíbena, vycházejíc z důkladné obeznámenosti předních tuzemských architektů a stavitelů s díly secesních a raně modernistických reformních architektů tvořících v duchu ušlechtilých humanistických idejí anglického obrodného hnutí Arts & Crafts a znovuobjevování tvaroslovného bohatství a prostorové praktičnosti tradičního vernakulárního stavitelství. Vzory a inspirace byla hledána zejména v tehdejší kvalitní, početné a poměrně dobře dostupné anglické, německé a rakouské časopisecké a knižní produkci, prezentující teoretické zásady a myšlenky propagátora zakládání zahradních měst Angličana Ebenezera Howarda, nebo německých architektů tradicionalisty Paula Schultze-Naumburga a secesionisty a raného modernisty Hermanna Muthesia. Ostatně nedílnou součástí smluv uzavíraných mezi Úřednickým stavebním družstvem v Brně a konkrétním stavebníkem býval vždy projekt s odsouhlasenou závaznou podobou budoucího domu včetně náčrtku plotu a sdělení o tom, jak bude upravena zahrádka před vilou, aby úpravy byly „v zájmu estetickém, hygienickém nebo v zájmu jednotné celkové úpravy nově zakládané úřednické čtvrti“.

Přestože se prozatím nepodařilo dohledat původní plánovou dokumentaci, ani autorství objektu, předmětná secesní dvojvila představuje památkově vysoce hodnotnou ukázkou nejstarší a nejpůsobivější stavební vrstvy zdejší úřednické kolonie obklopené vzrostlými okrasnými a užitkovými zahradami. V současnosti jsou památkové hodnoty jmenované vilové čtvrti jako celku i jednotlivých objektů vyznačujících se jemným řemeslně

propracovaným a estetizovaným detailem vážně ohroženy necitlivými modernizacemi, spekulativními přestavbami, nástavbami a demolicemi, realizovanými navíc donedávna neregulovaně a nahodile v důsledku absence plošné památkové ochrany území a v důsledku existence kauzy tzv. pozdních zápisů kulturních památek. Aktuální vlastníci v průběhu ministerstvem vedeného správního řízení vykoupili stavbu č. p. 518 (z ulice levá část secesní dvojvily č. o. 22) od developera do svého vlastnictví a tím odvrátili hrozící devastaci domu.

Pro své hodnoty architektonické, urbanistické, uměleckořemeslné, řemeslné, kulturněhistorické a jako projev tvůrčích schopností a práce člověka posuzovaný soubor "secesní dvojvila rodiny Krondlových", ulice Krondlova 517/20 a Krondlova 518/22, vše k. ú. Žabovřesky, město Brno, okres Brno - město, Jihomoravský kraj (dříve tzv. pozdní zápis kulturní památky s rejstř. č. ÚSKP ČR: 48448/7-7764), splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení souboru za kulturní památku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Stejnopis rozhodnutí

Národní památkový ústav, generální ředitelství
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Brně
Magistrát města Brna, úsek státní památkové péče
Krajský úřad Jihomoravského kraje, úsek státní památkové péče

Příloha

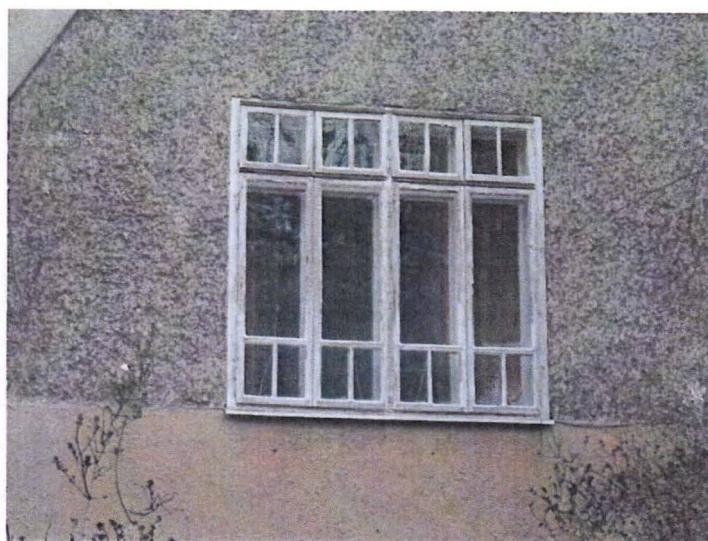
Orientační zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy – nedílná součást výroku rozhodnutí.
Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky.

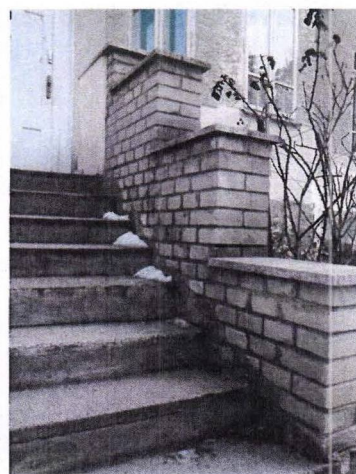
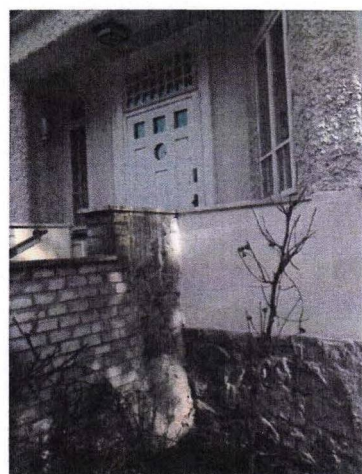
**Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 25501/2023 OPP ze dne 14. 4. 2023, obr. 1-3.**

**Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 25501/2023 OPP ze dne 14. 4. 2023, obr. 4-7.**

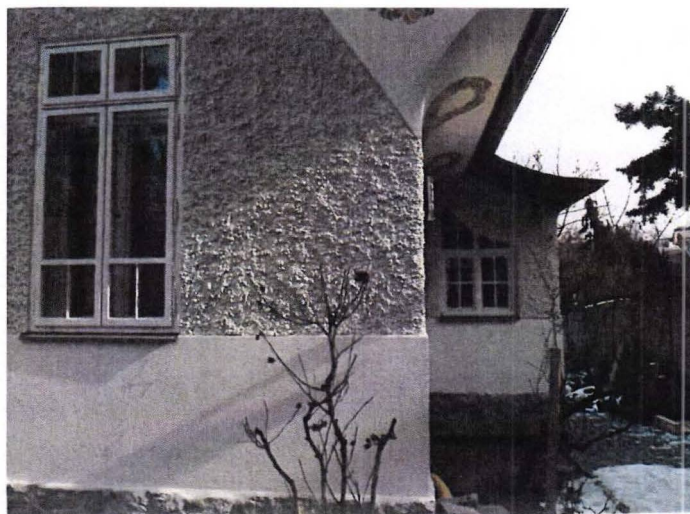
**Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 25501/2023 OPP ze dne 14. 4. 2023, obr. 8-11.**

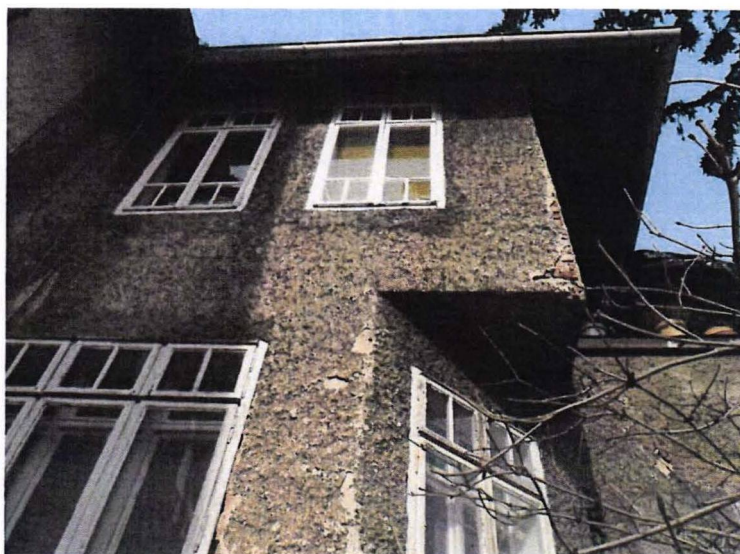
**Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 25501/2023 OPP ze dne 14. 4. 2023, obr. 12-13.**

**Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 25501/2023 OPP ze dne 14. 4. 2023, obr. 14-16.**

**Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 25501/2023 OPP ze dne 14. 4. 2023, obr. 17-18.**

Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 25501/2023 OPP ze dne 14. 4. 2023, obr. 22-23.

**Dvacet sedm identifikačních fotografií kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 25501/2023 OPP ze dne 14. 4. 2023, obr. 24-25.**

